

1. slávnosť svätodušná

„Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť“. G 5,22-23

Po Vianociach, Veľkej noci tu máme svätodušné sviatky. 50. deň po vzkriesení počujeme, že sa v Jeruzaleme udiala udalosť, ktorá nadobro zmenila chod dejín – vznikla cirkev. Jednými vyzdvihoaná, inými ponížovaná, jednými oceňovaná, druhými vyhlásená za nepotrebnú, jednými svet meniaci k dobrému inými svet meniaci zlému. Pravda za tých skoro 2000 rokov sa stretávame s jej rozličnou podobou. Akokoľvek tomu je, to čo je dôležité počuť je to, že na počiatku toho stojí Boh sám. Zoslanie Ducha svätého je Božím činom, ktorý je zároveň zrodom cirkvi a tak zábezpekou toho, že zvesť evanjelia o Božej láske v Ježišovi Kristovi bude znieť kým bude svet svetom. V deň Letníc začalo prostredníctvom apoštolov Kristovo kráľovstvo a prostredníctvom evanjelia bolo zjavené celému svetu. Reformátor Dr. Martin Luther v súvislosti so sviatkom zoslania Ducha svätého napísal: „Kristus mal zaiste vo svojej osobe svoje kráľovstvo, ale dnes v deň svätodušného sviatku bolo ono prostredníctvom apoštolov zjavené celému svetu. A aké sú hlavné charakteristiky tohto kráľovstva? Láska, radosť a pokoj v Duchu svätom. Keď čítame správy v knihe Skutkov apoštolských tak vidíme rásť Božieho kráľovstva – jeho expanziu. Dodnes tomu tak je aj keď sa to tak javiť každému nemusí. Božie kráľovstvo naberá na sile, lebo za tých dielom stojí sám Pán Boh. **Pán s radosťou dáva Ducha svätého.** Pán dáva Ducha Svätého s radosťou každému kto po ňom túži a kto sa hlási k Ježišovi Kristovi. Vtedy na Letnice, keď podľa inštrukcií samotného Ježiša boli učeníci zhromaždení v Jeruzaleme počujeme, že „Duch Svätý naplnil všetkých“. Boh s radosťou vstupuje do životov tých, ktorí túžia po ňom. Apoštol Pavol píše: „dal nám do srdca závdavok“. Veríme, že tento závdavok je nám daný v Krste svätom. Závdavok je predavok - toho čo príde v omnoho väčšej miere časom a raz v plnosti. Ako malý planiemok, ktorý má tendenciu rozhorieť sa vo veľký plameň. Závdavok je preddavok toho čo príde – ako keď ste niekedy dostali zálohu v práci a neskôr ste dostali vyplatenú celú výplatu. Alebo podobne ako vzorka nejakého tovaru, ktorý dostanete na „ochutnávku“ či „vyskúšanie“ v plnej kvalite len v maličkom množstve. Pán s radosťou dáva svojho Ducha. Ak by sme predsa len na to pozabudli počujeme slová Písma: „Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva Boží Duch?“ Počujeme dobre. To je veľká vec, že Tvorca sveta uznal za hodné prebývať v nás. Hovorí to niečo o jeho veľkosti v ktorej si volí to slabé no zároveň o našej vzácnosti v jeho očiach. S úžitkom prijímaj túto skutočnosť! Hľad' tak na seba. Hľad' tak na spoločenstvo cirkvi – kde sa zhromažďujú tí v ktorých Duch Boží prebýva – hoci len v podobe úplne malého a nepatrného závdavku. V mnohom nám to všetkým pomôže v našom živote viery.

Pán Boh v Duchu svätom pôsobí veľké veci. Čo pôsobí? V prvom rade nás privádza ku Kristovi a pravej a spasiteľnej viere. „Verím, že ja zo svojho vlastného rozumu a zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána, veriť ani k Nemu prísť, ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval; tak ako i celú cirkev kresťanskú tu na zemi povoláva, zhromažďuje, osvecuje, posväcuje a pri Ježišovi Kristovi v jedinej pravej viere zachováva“ (Dr. M. Luther). Viera je veľká vec – skrze ňu z Božej milosti je nám dané odpustenie hriechov, život večný. To čo je ľudskými silami nedosiahnuteľné je dané tým, ktorí uverili – dôverujú. Teda nie podľa miery viery, ale podľa jej charakteru. Každý verí, aj ten čo hovorí že neverí v Boha. Lebo aj nevera v Boha je druhom viery – taký človek verí, že Boh nie je. Avšak len viera ktorej predmetom – objektom je láska, tá dokonalá zjavená Pánom Ježišom Kristom je tým najväčším bohatstvom. Duch Boží pôsobí veľké veci a to je viditeľné v tzv. pôsobení ovocia Ducha o ktorom sme počuli v úvode. **„Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Proti takýmto nie je zákon.“** Nieкто by povedal, veď to majú aj ľudia bez viery v Krista. Aj keď sa to navyonok zdá byť rovnaké rovnakým nemusí vôbec byť. Lebo keď to pôsobí Duch Boží tak to má inú hĺbku, kvalitu a cieľ. Dôverou a poslušnosťou môžeme očakávať vo svojich životoch pôsobením Ducha svätého ovocie Ducha svätého. Ovocie je Bohom riadenou činnosťou s Bohom riadeným zámerom, ktorý siaha ďalej ako len prítomné. Je preto veľkou vecou žiť život lásky, radosti, pokoja, zhovievavosti, nežnosti, dobrotivosti, vernosti, krotkosti, zdržanlivosti.

Boh Duch Svätý a jeho pôsobenie v mojom živote. Duch svätý toto všetko pri veriacom uvádza v živote človeka tak v platnosť, ale aj účinnosť. Tak nás to vedie k premýšľaniu nad sebou – pozor najprv nad sebou a až potom nad inými bratmi a sestrami vo viere. Ako sme na tom s tými veľkými vecami, ktoré pôsobí Duch Svätý? Som presvedčený, že život vo vedomí Kristovho diela – odpustenia, zmierenia a večného života v nás pôsobí ovocie Ducha. Lebo to pôsobí jeden a ten istý a to nielen jednotlivo, ale aj ako v spoločenstve cirkvi a zboru. Duch svätý svojim darmi tmelí, spája v jednu rodinu tých ktorí Krista milujú. Je však potrebné uviesť, že prinášať ovocie ducha svätého je spojené s prácou a zápasom, ktorého výsledky vidíme neraz až s odstupom času. Ono ovocie Ducha postupne rastie dozrieva podobne ako je tomu s ovocím v našich záhradách. No čím je bližšie k zrelosti tým lahodnejšiu chuť má pre tých v cirkvi aj mimo cirkvi. Pravdou však je, že nik z nás v tom nie sme už vyzretí – potrebujeme zrieť. Duch svätý prebýva v srdci človeka aj v podobe túžby o to, aby sme o to ovocie prinášali. Dajme Pánu k tomu priestor, nebráňme mu. Božie pôsobenie je viac ako naše charakterové vlastnosti či nedostatky. Neuspokojme sa s tým kde sme.

Kázeň na zoslanie Ducha svätého a založenia cirkvi zakončím už spomenutými slovami Dr. Martina Luthera: „Kristus mal zaiste vo svojej osobe svoje kráľovstvo, ale dnes v deň svätodušného sviatku bolo ono prostredníctvom apoštolov zjavené celému svetu“. Dodnes Duch Boží robí veľké veci

prostredníctvom tých, ktorí mu dôverujú a sú mu poslušní. Vyjadrujem svoju vieru, že tak chce, robí a bude robiť aj skrze teba. Tu nejde o naše schopnosti a silu, ale o Božiu moc, ktorá ako Písme svedčí sa práve v našej slabosti dokonáva.

2. slávnosť svätodušná

Texty: Sk 10,42-48; J 3,16-21

Piesne: 173,176,170,174,A41

„Medzitým tí, čo sa rozprchli pre súženie, ktoré nastalo za Štefana, prešli až do Fenície, na Cyprus a do Antiochie, no Božie slovo neohlasovali nikomu, iba Židom. ²⁰ Niektorí z nich však boli aj Cyperčania a Cyrénčania, a tak, keď prišli do Antiochie, prihovárali sa aj Grékom a zvestovali im Pána Ježiša. ²¹ Pánova ruka bola s nimi a veľa ich uverilo a obrátilo sa k Pánovi. ²² Dupočila sa o tom aj jeruzalemská cirkev a vyslala do Antiochie Barnabáša. ²³ Keď ta prišiel a videl Božiu milosť, zaradoval sa a povzbudzoval všetkých, aby vytrvali pri Pánovi, ako si zaumienili v srdci, ²⁴ lebo to bol dobrý muž, plný Ducha Svätého a viery. K Pánovi sa pridali veľkí zástup. ²⁵ Barnabáš preto odišiel do Tarzu vyhľadať Saula, ²⁶ a keď ho našiel, priviedol ho do Antiochie. Celý rok sa schádzali v tamojšej cirkvi a učili veľkí zástup. V Antiochii po prvý raz učeníkov nazvali kresťanmi. ²⁷ V tých dňoch prišli z Jeruzalema do Antiochie proroci. ²⁸ Jeden z nich, menom Agabos, vstal a z vnuknutia Ducha varoval, že po celom svete bude veľký hlad. Ten hlad naozaj nastal za vlády Klaudia. ²⁹ Preto sa učeníci rozhodli, že každý podľa svojich možností podporí bratov žijúcich v Judsku. ³⁰ Urobili teda zbierku a po Barnabášovi a Saulovi ju poslali starším“. Sk 11,19-30

Má cirkev budúcnosť, alebo patrí už do starého železa a je len otázkou času kedy sa tam ocitne? Vo svätodušné sviatky, keď si pripomínáme vznik cirkvi a hľadáme na jej dejiny aj momentálny stav nemusí byť podobné otázka na škodu. Je verím túžbou každého z nás vidieť kostoly plné. Starší s nostalgiou spomínate ako boli v bežnú nedeľu lavice Dovalovského chrámu naplnené do posledného miesta. Aj dnes by sme radi podobné prežívali. No to čo máme chcieť skôr ako plné lavice v chráme sú srdcia naplnené Božím Duchom a Jeho prítomnosťou. Veď lavice kostola je možné naplniť veľmi jednoducho. Stačí zorganizovať koncert nejakého známeho hudobného telesa a hneď máte kostol plný. O to nám ale nejde. Túžime vidieť to o čom počujeme o začiatkoch cirkvi: „A Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení“. Alebo aj to čo počujeme v kontexte zboru v Antiochii: „Ruka Pánova bola s nimi“. Čo a ako robiť, aby sme boli cirkvou Bohom požehnanou? Odpoveď nachádzame v svedectve Písma o zbere v Antiochii.

Boh žehná cirkev v ktorej je každý člen služobníkom. Zaujímavosťou cirkevného zboru v Antiochii je to, že ho nezaložili apoštoli ani nejakí misionári. Kristoví nasledovníci sa po tom ako ukameňovali Štefana rozptýlili do okolitých miest. Niektorí z nich prišli do Antiochie a vydávali svedectvo o Kristovi. Slovo opisujúce spôsob ich svedectva vyjadruje, že to sa dialo v bežnej konverzácii, teda aj pri bežných činnostiach pracovného dňa. Mená týchto kresťanov nepoznáme čo je svedectvom o tom, že to boli obyčajní ľudia, ktorí zažili živého Krista vo svojom živote. Ak je šírenie evanjelia vnímané len ako záležitosť kňaza, či misionára, alebo povereného pracovníka v zbere, tak bude služba cirkvi veľmi obmedzená. Každý kto dôveruje Pánovi cíti povinnosť rozprávať ostatným ľuďom o Kristovi, šíriť evanjelium, vydávať svedectvo o ňom.

Boh, žehná cirkev kde sa ohlasuje evanjelium, ktoré je Božou mocou. Obyvatelia mesta Antiochia boli známy svojou skazenosťou, ktorá podľa niektorých predčila aj samotný Rím. Ako prístavné mesto, križovatka ciest, miesto stretnutia kultúr boli jeho obyvatelia známy svojou sexuálnou nemorálnosťou. A práve tam Boh privádza svojich nasledovníkov, aby ohlasovali správu o tom, že Kristus zomrel, aby zachránil hriešnikov – jednoducho ohlasovali Ježiša. Zvesť o kríži je tou mocou Božou. Veľa z tých ľudí, ktorí vzývali modly a žili život tomu primeraní sa obrátilo – činilo pokánie – ľutovalo - uverilo v Pána. A to Bola viditeľná Božia milosť. Boh dal týmto ľuďom úplne nový život. To evanjelium až podnes stále rovnako mocné – zasahujúce – meniace - či intelektuála aj človeka jednoduchého myslenia.

Boh žehná cirkev v ktorej víťazi milosť nad dogmatizmom. Správy o zbere v Antiochii založenom nie apoštolmi či misionármi sa dostanú do Jeruzalema – miesta kde sú zhromaždení apoštoli. Prirodzene apoštoli zaiste mali mnoho otázok a možno aj obáv týkajúcich sa novo vzniknutého zboru. A tak vysielajú Barnabáša ako posla, ktorý má zistiť hlbší stav vecí. A čo zisti? Biblická správa svedčí jasne: „Videl milosť Božiu a zaradoval sa“. Barnabáš videl milosť Božiu, lebo sám tou milosťou žil. Ano aj napriek tomu, že ten zbor nebol v ideálnej kondícii a bolo tam aj problémy, ktoré bolo potrebné riešiť. Barnabáš sa tešil. Zameral sa na to čo bolo v tej chvíli potrebné. Božia milosť nás učí prijímať druhých tak ako to urobil Kristus. Niekedy je opak v cirkvi viditeľný, že od ľudí pred tým než uveria chceme, aby sa zmenili podľa našich predstáv – dodržali literu zákona. Musíme sa správať k druhým milostivo, tak ako sa správal Boh k nám. Barnabáš kresťanov v Antiochii povzbudzuje, aby zotrvali v milosti. Lebo jedno je uveriť a druhé je vytrvať na tejto ceste – ceste svätosti k Pánovi.

Boh, žehná cirkvi kde zbožní vodcovia idú príkladom svätosti a viery. O Barnabášovi čítame, že bol dobrý muž „plný Ducha svätého a viery“. Jednoducho povedané jeho život išiel ruka v ruku s tým čomu veril a čo zvestoval. Život svätosti a viery oslovuje. Evanjelium bolo vnútornou súčasťou jeho života a bolo to vidieť. Lebo aj v tomto platí, málo kvasu nakvasí mnoho cesta. Barnabáš hľadal to čo buduje cirkev a nie svoju slávu. Toto majú mať na pamäti tak kňazi a spolupracovníci v zboroch. Boh žehná cirkev kde zbožní vodcovia idú príkladom viery a svätosti. Zbor – jeho členovia sa majú modliť za takých pracovníkov, ktorý by kráčali v svätosti za Kristom. Barnabáš po tom ako pobudol nejaký čas v Antiochii odišiel za Pavlom. Obaja po čase navštívili antiochijský zbor a vyučovali jeho členov Božím pravdám. Viera je aj o vyučovaní a vedomom hľadaní a nachádzaní pravdy v Božom slove.

Boh, žehná cirkvi kde sú členovia oddaní ochotnému a veľkorysému dávaniu. K členom antiochijského zboru sa dostala správa o hlade, ktorý mal prísť na celý svet čo sa aj stalo za čias vlády Klaudia. A aká je ich odpoveď na túto situáciu? Členovia zboru sa rozhodnú finančne podporiť svojich

bratov v Judsku. Sú veľkorysími darcami. Tento ich postoj srdca je tým čo predchádza viditeľnej Božej sláve v cirkvi. Kde sa Boh vníma ako štedrý darca, tam je vždy túžba darovať. Mohli by si povedať, veď máme dosť svojich výdavkov v novo vzniknutom zbore. Oni spontánne vyzbierajú peniaze a pošlú im ich. Pán Boh vylieva svoje požehnanie tam kde vidí štedrých darcov omnoho väčším požehnaním než si dokážu predstaviť.

Bratia a sestry. Antiochijský cirkevný zbor bol súčasťou tej cirkvi a dielom toho istého Pána ako je ten náš. Ani po 2000 rokoch Pán neprestáva požehnávať svoju cirkev. A preto má cirkev budúcnosť, a verím že aj tá naša a tento cirkevný zbor, lebo stále sú v nej takí, ktorým na nej úprimne záleží. Patríme do tej skupiny? Otázkou teda zostáva je do akej dávaš v živote priestor k tomu, aby Pán žehnal cirkvi – svojmu ľudu.

Milodary: Pri uložení urny Slavomíra Švihru si naň s láskou spomína blízka rodina. Prosiac o útechu, silu a vedenie pre nastávajúce chvíle života. Pri tejto príležitosti obetujú nasledovne: manželka Lena s dcérou Slavomírou s rod. 100,-Eur; mama Oľga Švihrová 10,-Eur; Augusta Števčeková 20,-Eur a teta Irena Jurčová 20,-Eur. **Dakujeme za prinesené milodary, oferu a obeť**

OZNAM O SLUŽBÁCH

Zlepšujúca sa pandemická situácia v našom okrese umožňuje stretnúť sa na službách Božích aj priamo v chráme Božom. Tešíme sa preto na spoločné stretnutie najbližšiu nedeľu. Rovnako platí, že pri posledných rozlúčkach / pohreboch neplatia obmedzenia týkajúce sa počtu účastníkov. V oboch prípadoch je potrebné dezinfikovať si ruky pri vstupe do chrámu a mať horné dýchacie cesty zakryté rúškom, alebo respirátorom. **Prosíme tých z Vás, ktorí sa zo zdravotných dôvodov nemôžete zúčastňovať služieb Božích v chráme Božom a máte záujem o Domáce nedeľné pobožnosti v tlačenej podobe, aby ste kontaktovali br. farára (0918 828 329).**

Oznamy / utorok 19:00 biblická hodina v zborovom dome (aj online biblická hodina meet.google.com/pzc-ahdp-arm) **štvrtok 16:30** vyučovanie konfirmandov / **18:00** zasadnutie zborového presbyterstva **piatok: 18:00** stretnutie dorastu na fare **sobota: 10:30** online Detská besiedka meet.google.com/ept-pqtf-qta / **19:00** mládež (Hybe) / **nedeľa: 10:00** služby Božie – nedeľa svätej Trojice